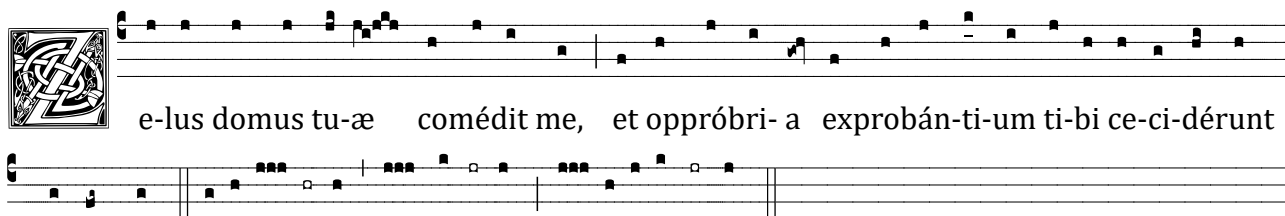

Nagycsütörtök Virrasztó zsolozsma a nép számára

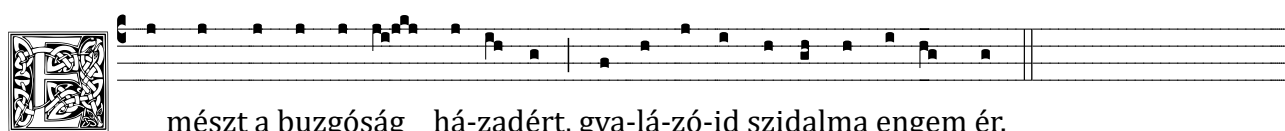
A háromszög alakú gyertyatartón meggyújtják a 15 gyertyát. A pap fehér palástot ölt és bevonul, meghajol az oltár előtt, megcsókolja azt, majd a helyére vonul.

e-lus domus tu-æ comédit me, et oppróbri- a exprobán-ti-um ti-bi ce-ci-dérunt

super me.

vagy

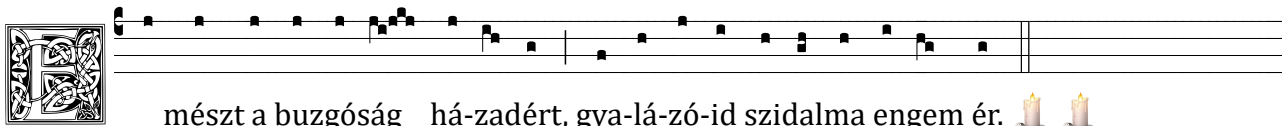

mész a buzgóság há-zadért, gya-lá-zó-id szidalma engem ér.

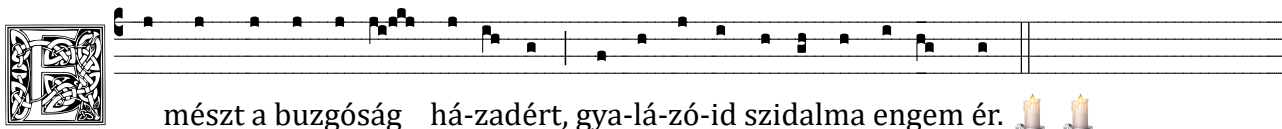
69. Zsoltár (68)

- 2 Szabadíts meg engem, **Isten**, *
mert a vizek immár a torkomig **hatolnak!**
- 3 Mélységes iszapba **süllyedtem**, *
megállni nem **tudok**.
- A tenger mélységébe **estem**, *
és a vihar elmerít **engem**.
- 4 Fáradra kiáltom **magamat**, *
torkom **berekedt**,
elhomályosul **szemem**, *
amíg Istenemre **várákozom**.
- 5 Többen vannak, mint fejemen a **hajsza**, *
akik ok nélkül **gyűlölnék engem**.
- Ellenségeim **hatalmasak**, *
akik jogtalanul **üldöznék engem**.
- Amit el nem **vettem**, *
azt kell **megfizetnem**.
- 6 Isten, te ismered **balgaságomat**, *
és vétkeim nincsenek **titokban előtted**.
- 7 Ne érje szégyen miattam **azokat**, *
akik **benned remélnek**,
- Uram, Seregek **Ura!** †
Ne miattam **piruljanak**, *
akik téged keresnek, Izrael **Istene!**
- 8 Mert gyalázatodat érted **viselem**, *
arcomat érted **borítja szégyen**.
- 9 Érted lettem testvéreim előtt **idegenné**, *
anyám fiai előtt **jövevénné**.
- 10 Mert emész a buzgóság **háza**dért, *
gyalázóid **szidalma engem ér**.
- 11 Ha böjtölve siratom **lelkemet**, *
az is gyalázatokra **válik**.

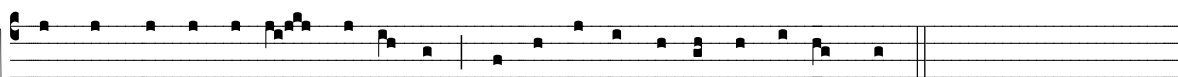
- 12 Ha szőrzsákat **öltök**, *
 gúnyolódnak **rajtam**.
 13 Ellenem beszélnek, akik a kapuban **ülnek**, *
 és a bor mellett rólam **ének**nek.
 14 Az én imám pedig szálljon hozzád, **Uram**, *
 a kegyelem idején, **ó Isten!**

- Nagy irgalmasságodban hallgass meg engem* *
 szabadító hűséged **szerint**.
 15 Ragadj ki az iszaptól, hogy el ne **merüljek**, †
 szabadíts meg azoktól, akik **gyűlölnek**, *
 és a vizek **mélységéből**.
 16 Ne merítsen el a víz **hulláma**, †
 a mélység el ne **nyeljen**, *
 és az örvény be ne zárja **száját fölöttem**.
 17 Hallgass meg, Uram, mert jóságos a te **kegyelmed**, *
 tekints rám bőkezű **irgalmasságodban!**
 18 Ne fordítsd el szolgálótól **arcodat**, *
 szorongatás gyötör, siess, **hallgass meg engem!**
 19 Légy közel lelkemhez, szabadíts meg **engem**, *
 ments meg ellenségeim²¹től.
 20 Hiszen gyalázatomat te **ismered**, *
 szégyenemet, **pironkodásomat**.
 Előtted van mind, aki szorongat **engem**; *
 21 a gyalázat megtörte a szívemet és **elernyedtem**.
 Kerestem, aki szánakozna rajtam, de nem akadt **senki sem**, *
 nem találtam senkit, aki vigasztalt **volna engem**.
 22 Sőt epét adtak nekem **enni**, *
 szomjúságomban **ecettel itattak**.
 23 Asztaluk legyen előttük **tőrré**, *
 visszafizetéssé, **kelepcévé!**
 24 Homályosodjék el szemük, hogy ne **lássanak**, *
 ágyékukat tedd örökre **erőtlenné!**
 25 Öntsd ki rájuk haragodat, *
 haragod heve érje **utol őket!**
 26 Lakóhelyük legyen pusztasággá, *
 hajlékaikban **senki se lakozzék!**
 27 Mert üldözik, akit te **sújtottál**, *
 és növelik annak fájalmát, akit **megsebeztél**.
 28 Hagyd, hogy gonoszságot gonoszságra **halmozzanak**, *
 és ne jussanak **igazságodra!**
 29 Töröld ki őket az élők **könyvéből**, *
 és ne írd őket az **igazak közé!**

- 30 *Én szegény vagyok és **sz**envedek, **
de a te segítségével, Isten, fölemel **eng**em.
- 31 Énekszóval áldom Isten **nevét** *
és hálával **magaszt**alom.
- 32 Ez kedvesebb lesz Isten előtt, mint a **borjú**, *
amelynek éppen ered a szarva és **patája**.
- 33 Látják majd a szegények és örve**de**znek; *
keressétek Istent és é**lni** fog **szí**vetek.
- 34 Mert meghallgatja az Úr a szegé**ny**eket, *
és nem **veti** meg **fogly**ait.
- 35 Dicsérje őt az ég és a **föld**, *
a tenger és minden, ami **bennük nyü**zsög.
- 36 Mert Isten megmenti **Sion**t, †
és felépíti Júda váro**sait**; *
ott fognak lakni, birtokba **vesz**ik.
- 37 Szolgáinak utódai örökl**ik**, *
és ott laknak majd, akik szeretik **az ő nevét**.

mész a buzgóság há-zadért, gya-lá-zó-id szidalma engem ér.

Verzikulus

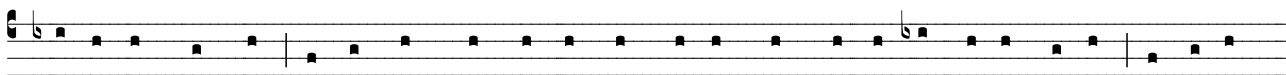

∇. Forduljanak vissza és szégyenüljenek meg, R. akik ellenem gonoszt terveznek!

Olvasmány

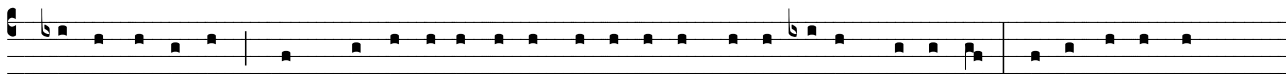
Kezdődik Je-re-mi-ás pró-fé-ta si-ralma. A-lef. ¹Milyen magányosan ül a vá-ros, amely

te-le volt néppel! Olyan lett, mint az özvegy, pedig nagy volt a nemzetek között, úrnő a

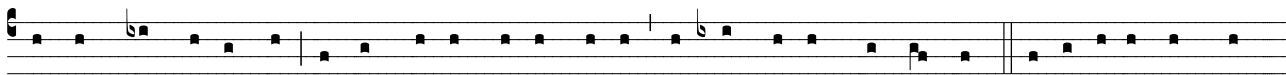
tartományok között, mégis robotmunkássá lett! Beth. ²Sírva sír az éjszakában, és könnye

csorog az arcán. Nincs senki, a-ki vigasztalja azok közül, akik szerették. Ba-rá-ta-i mind

cserbenhagyták, el-lensége-i-vé lettek. Ghimel. ³Fogságba ment Jú-da a nyomorúságból és

a nagy szolgaságból. A nemzetek között lakik, de nem talált nyugalmat. Üldöző-i mind u-

tolérték a szorongattatások köze-pette. Daleth. ⁴Si-on út-ja-i gyászolnak, mert nincs, a-ki
 ünnepre jönne. Kapu- i mind elpusztultak, papja- i sóhajtoznak. Szüze- i szomorú-ak, és ő
 is csupa ke-se-rű-ség. Heth. ⁵Ellensége-i fő-lékerekedtek, el-lenfe-le- i gondta- la-nul élnek;
 mert az Úr szomorí-totta meg őt sok vétke mi-att. Gyermek-e-i fogságba mentek az ellenség
 e-lőtt. Jeruzsálem, Jeruzsálem, térj meg a te Uradhoz, Is-te-nedhez.

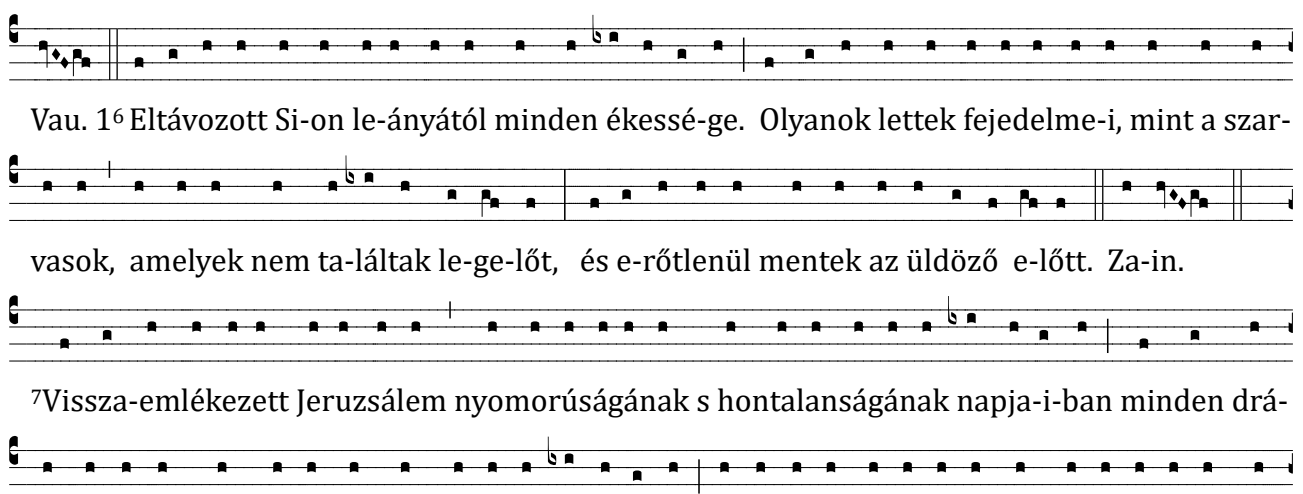
E.: Magas hegyén, ím, az Olajfáknak,
 imádságot mondott szent Atyjának:
 Hogyha volna lehetsége annak,
 hogy pohara távozzék kínomnak.

Bár a lélek készen a halálra,
 de a testnek nagy a gyarlósága.

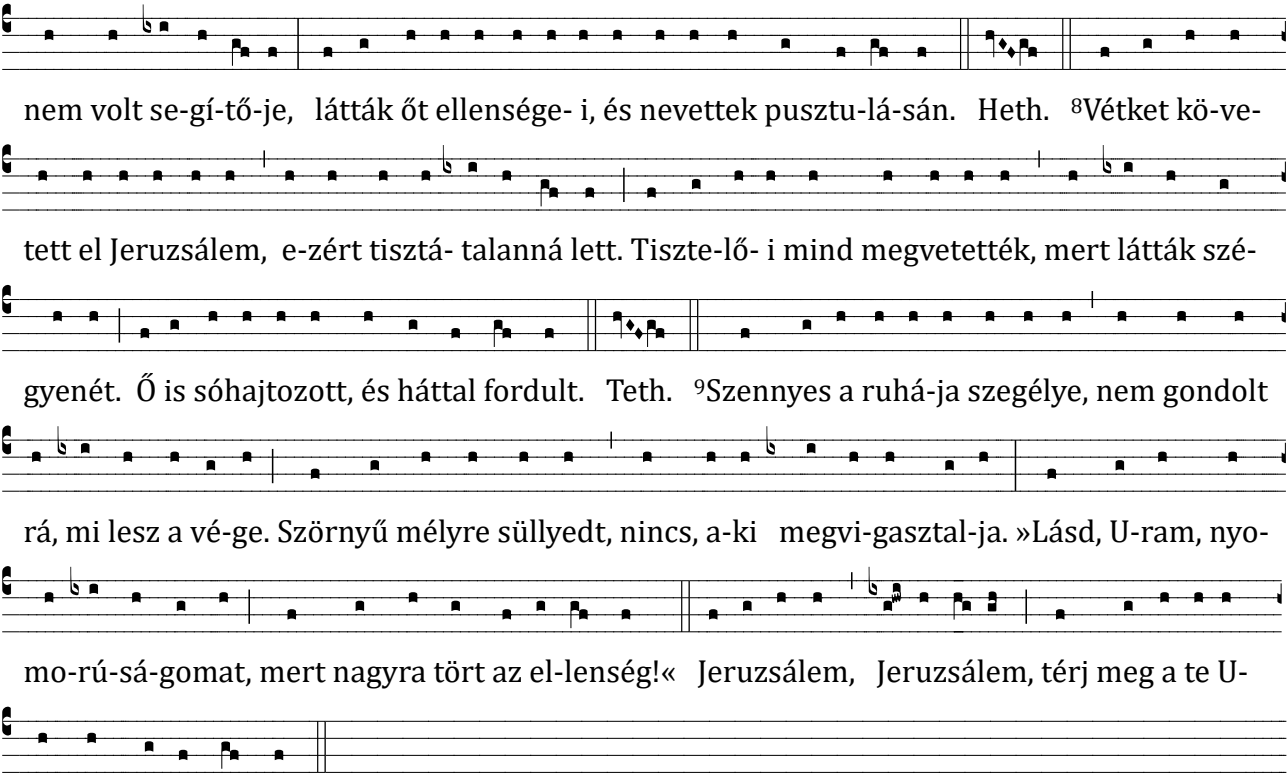
**M.: Legyen, Atyám, ahogy te akarod,
 teljesedjék te szent akaratom.**

E.: Barátaim, velem virrasszatok,
 kísértésbe hogy ti ne jussatok.

**M.: Legyen, Atyám, ahogy te akarod,
 teljesedjék te szent akaratom.**

Vau. ¹⁶Eltávozott Si-on le-ányától minden ékessé-ge. Olyanok lettek fejedelme-i, mint a szar-
 vasok, amelyek nem ta-láltak le-ge-lőt, és e-rőtlenül mentek az üldöző e-lőtt. Za-in.
⁷Vissza-emlékezett Jeruzsálem nyomorúságának s hontalanságának napja-i-ban minden drá-
 ga-sá-gá-ra, mely ö-vé volt az ő-s-i-dő napja- i-tól. De amikor népe ellenség kezé-be esett, és

nem volt se-gí-tő-je, látták őt ellensége- i, és nevettek pusztu-lá-sán. Heth. ⁸Vétket kö-ve-
tett el Jeruzsálem, e-zért tisztá- talanná lett. Tiszte-lő- i mind megvetették, mert látták szé-
gyenét. Ő is sóhajtozott, és háttal fordult. Teth. ⁹Szennyes a ruhá-ja szegélye, nem gondolt
rá, mi lesz a vé-ge. Szörnyű mélyre süllyedt, nincs, a-ki megvi-gasztal-ja. »Lásd, U-ram, nyo-
mo-rú-sá-gomat, mert nagyra tört az el-lenség!« Jeruzsálem, Jeruzsálem, térj meg a te U-
radhoz, Is-te-nedhez.

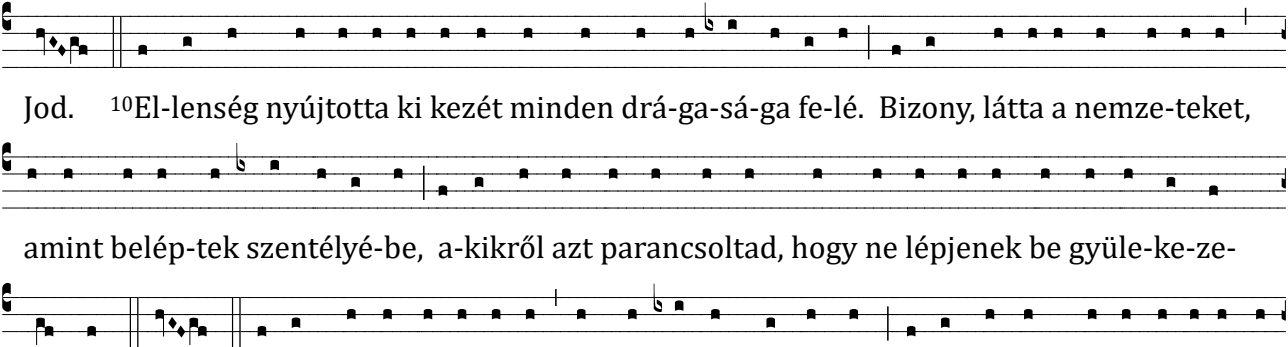
E.: Mindhalálíg szomorú most lelkem,
félelemmel küszködik én szívem,
Legyetek itt, s velem virrasszatok,
a sereget mindjárt meglátjátok.

Körülvesznek s elfognak, mint latrot,
ti hűtlenül engem mind elhagytok.

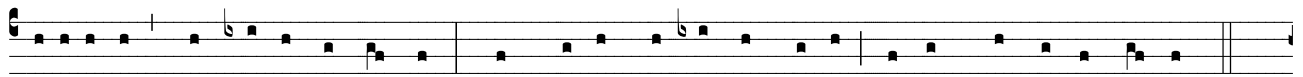
**M.: Én pediglen megyek a halálra,
e világért örök áldozatra.**

E.: Itt az idő, eljött már az óra,
Júdás csókja Krisztust elárulja.

**M.: Én pediglen megyek a halálra,
e világért örök áldozatra.**

Jod. ¹⁰El-lenség nyújtotta ki kezét minden drá-ga-sá-ga fe-lé. Bizony, látta a nemze-teket,
amint belép-tek szentélyé-be, a-kikről azt parancsoltad, hogy ne lépjenek be gyüle-ke-ze-
ted-be. Káf. ¹¹Egész népe sóhajtozik, kenyér u-tán ku-tatnak; o-da-adták drága-sága-i-kat

eledelért, hogy fe-lé-led-je-nek. »Lásd, Uram, és te-kints i-de, milyen megve-tett lettem!

Lamed. ¹²Ó, ti mindnyájan, a-kik az ú-ton jártok, tekintsetek i-de, és lássátok: van-e oly fáj-

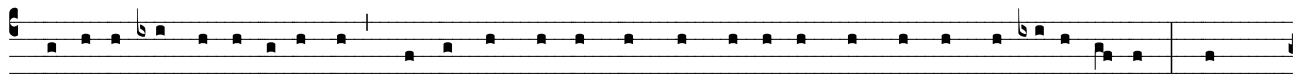
dalom, mint az én fájdalom, amelyet nekem okoztak? Mert megszomo-rí-tott az Úr izzó

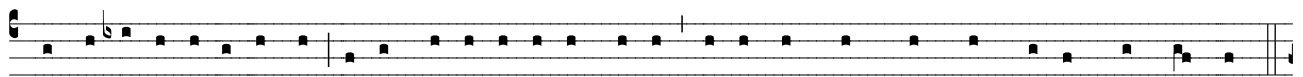
haragja napján. Mem. ¹³A magasból tüzet küldött, és csontja-imba bocsátot-ta. Há-lót fe-

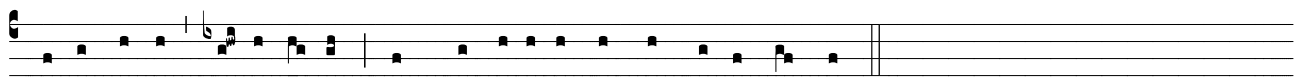
szített ki lábam e-lé, hátra vetett engem. Elhagyatottá tett, beteggé egész nap. Nun. ¹⁴Fel-

kötözte vétke-im i-gá-ját, melyek össze-fo-nódnak kezében, és nyakamra települtek; meg-

tánto-rí-totta e-rőmet. Azok kezé-be adott az Úr, a-kikkel szemben nem tudok meg-áll-ni.

Jeruzsálem, Jeruzsálem, térj meg a te U-radhoz, Is-te-nedhez.

E.: Íme, látjuk ő drága személyét,
elveszítve minden ékességét,
sok sebekkel csúfított szent testét,
bűnösöknek nagy kegyetlenségét.

Ez a Jézus, ki a bűnt viseli,
megkínzatik, helyettünk szenvedni.

**M.: Betegsége a mi gyógyulásunk,
rút halála legyőzi halálunk.**

E.: Fájdalmunkat helyettünk hordozza,
adósságunk testében lerója.

M.: Betegsége a mi gyógyulásunk,
rút halála legyőzi halálunk.

Verzikulus

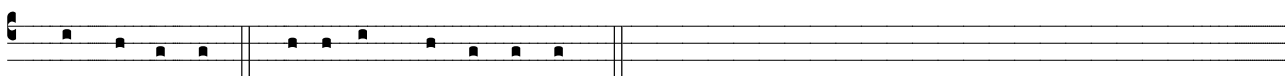
∇. Istenem, szabadíts meg a bűnös kezéből, R. s a törvénszegő és a gonosz kezéből!

Szent Ágoston püspök a zsoltárokról szóló művéből

Hallgasd meg, Isten, imádságomat és ne vesd meg könnyörgésemet; figyelj reám és hallgass meg engem. – A küszködő, az aggódó, a háborgatásokban lévő szavai ezek. A sokat szenvedő imádkozik, aki szeretne megszabadulni a rossztól. A következőkben halljuk csak, hogy milyen bajban van, hogy amikor kezdi mondani, fölismerjük, hogy mi vagyunk abban a bajban, hogy a közös háborgatásban együtt imádkozunk vele. *Elszomorodtam zaklatottságomban és megzavarodtam.* – Miben szomorodott el? Miben zavarodott meg? *Zaklatottságomban* – mondja. Rossz emberekről beszél, akik miatt szenved, és az ő elviselésüket nevezi zaklatottságnak. Ne gondoljátok, hogy feleslegesen vannak rosszak ebben a világban és, hogy Isten semmi jót nem hoz ki belőlük. Minden rossz vagy azért jön, hogy megjavuljon vagy azért jön, hogy általa egy jó embert gyakorlatoztassanak.

Tehát bárcsak azok, akik most gyakorlatoztatnak minket, megtérnének és velünk együtt gyakorlatoznának; de addig is, amíg így gyakorlatoztatnak, ne gyűlöljük őket. Mert nem tudjuk, hogy az, aki közülünk rossz, vajon mindvégig rossz marad-e; és gyakran, amikor úgy látod, hogy gyűlölni kell az ellenséget, a testvért gyűlölöd és nem tudod. Az ördög és angyalai a Szentírásban úgy jelennek meg előttünk, mint akik örök tűzre vannak ítélve. Csak az ő megjavulásuk reménytelen, akik ellen rejtetten küzdünk, és amely küzdelemre fölfegyverez minket az Apostol, mondván: *Nem annyira a vér és a test ellen, azaz nem látható emberek ellen kell küzdenünk, hanem a fejedelemségek és hatalmasságok, ennek a sötét világnak kormányzói és az égi magasságoknak gonosz szellemei ellen.* Amikor a *világot* mondja, ne arra gondoljatok, hogy a démonok, az ég és a föld kormányzói, mert *e sötét világot* mondja, a világ szeretőinek világát mondja, az istentelenek és a gonoszok világát mondja, azt a világot mondja, amelyről az evangéliumban ez áll: és a világ nem ismerte meg őt [...]

Mert ellentmondást láttam a városban. – Figyelmezz keresztjének dicsőségére. Már a királyok homlokára került az a kereszt, melyet az ellenségek csúfoltak. A hatás bizonyította az erőt: meghódította a földkerekséget, nem vassal, hanem fával. A kereszt fáját gyalázatosnak látták az ellenségek, és a fa előtt állva a fejüket csóválták és mondták: *Ha Isten Fia, szálljon le a keresztről.* Ő pedig kitérte karját a hitetlen és ellentmondó nép felé. Ha ugyanis igaz az, aki a hitből él, gonosz az, akinek nincs hite. Amit ebben a zsoltársorban *gonosznak* mond, azt én hitszegésnek értem. tehát az Úr *gonoszságot és ellentmondást látott a városban* és kitérte karját a hitetlen és ellentmondó nép felé és mégis őket is várva mondta: *Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.*

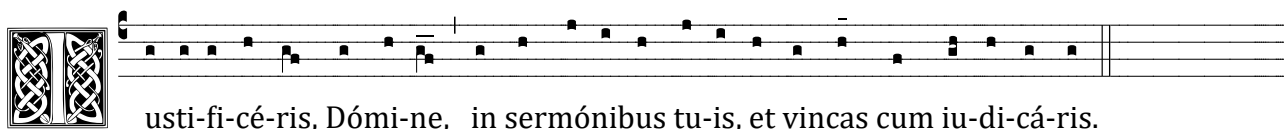

Ÿ. Kelj fel, U-ram Ŗ. és í-téld meg ügyemet!

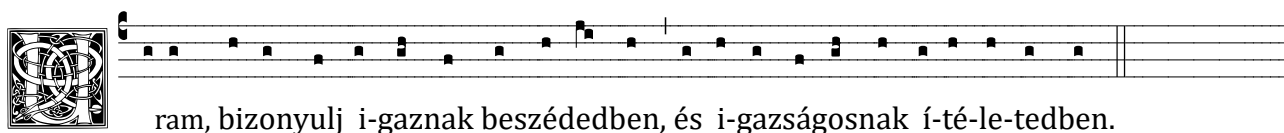
Szent Pál apostolnak a korintusiakhoz írt első leveléből

¹⁷Ez a parancsom, s emellett nem dicsérhetem, hogy nem javatokra, hanem károtokra gyűltök össze. ¹⁸Mert először is úgy hallom, hogy amikor közösségbe gyűltök, szakadások vannak köztetek, és ezt részben el is hiszem. ¹⁹Mert szükséges, hogy megosztottság is legyen köztetek, hogy azok, akit a próbát kiállják, nyilvánvalókká legyenek. ²⁰Mikor tehát egybegyűltök, az már nem az Úr vacsorájának elköltése, ²¹mert étkezés közben mindenki a saját vacsoráját veszi elő, és az egyik éhezik, a másik pedig dőzsöl. ²²Vajon nincsen házatok az evésre és ivásra? Vagy megvetitek Isten egyházát, és megszegyénítitek azokat, akiknek semmijük nincsen? Mit mondjak nektek? Dicsérjelek titeket? Ebben nem dicsérlek! ²³Mert az Úrtól kaptam, amit átadtam nektek, hogy az Úr Jézus azon az éjszakán, amelyen elárulták, fogta a kenyeret, ²⁴hálát adott, megtörte, és így szólt: »Ez az én testem, amely értetek van. Ezt tegyétek az én emlékezetemre!« ²⁵A vacsora után ugyanígy fogta a kelyhet is, és így szólt: »Ez a kehely az új szövetség az én véremlében. Tegyétek ezt, ahányszor csak isszátok, az

én emlékezetemre!«²⁶Mert amikor ezt a kenyeret eszitek, és ezt a kelyhet isszátok, az Úr halálát hirdetitek, amíg el nem jön.²⁷Aki tehát méltatlanul eszi a kenyeret, vagy issza az Úr kelyhét, vétkezik az Úr teste és vére ellen.²⁸Vizsgálja meg tehát az ember önmagát, és úgy egyék e kenyérből és igyék a kehelyből,²⁹mert aki úgy eszik és iszik, hogy nem különbözteti meg a testet, saját ítéletét eszi és issza.³⁰Ezért van köztetek sok beteg és gyengélkedő, és sokan meghaltak.³¹Ha ellenben megítélnénk önmagunkat, nem esnénk ítélet alá.³²Amikor pedig ítélet alá esünk, az Úr fenyít meg minket, hogy ne kárhozzunk el ezzel a világgal.³³Ezért, testvéreim, amikor egybegyűltök az étkezésre, várjátok meg egymást.³⁴Ha valaki éhes, egyen odahaza, hogy ne ítéletre gyűljetek össze. A többit pedig majd akkor rendezem el, ha odamegyek.

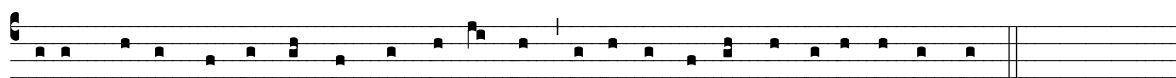
vagy

51. Zsolt (50)

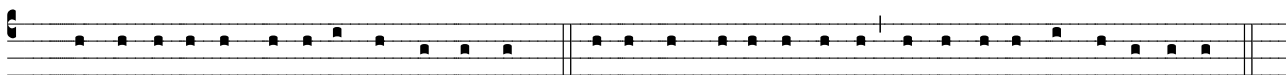
- ³ Könyörülj rajtam, Isten, irgalmad **szerint**, *
könyörületességed szerint töröld el **gonoszságomat**!
- ⁴ Moss egészen tisztára **vétke**től, *
bűnömtől **tisztíts** meg **engem**!
- ⁵ Mert elismerem **gonoszságomat**, *
és bűnöm **előttem** van **szüntelen**.
- ⁶ Ellened vétkeztem, egyedül **ellened**, *
és azt cselekedtem, ami **előtted gonosz**,
hogy igaznak bizonyulj **beszédedben**, *
és igazságosnak a te **ítéletedben**.
- ⁷ Íme, bűnben **születtem**, *
és vétekben fogant engem **az én anyám**.
- ⁸ Íme, te a szív igazságát **szereted**, *
bölcsességedet titokban kinyilatkoztattad **nekem**.
- ⁹ Hints meg engem izsóppal és megtisztulok, *
moss meg, és a hónál **fehérebb leszek**!
- ¹⁰ Add, hogy örömet és vidámságot **halljak**, *
hadd ujjongjanak csontjaim, amelyeket **összetörtél**!
- ¹¹ Fordítsd el bűneimtől **arcodat**, *
és töröld el minden **gonoszságomat**!
- ¹² Tiszta szívet teremts bennem, **Isten**, *
és az erős lelket **újítsd** meg **bensőmben**!
- ¹³ Színed előtt ne vess el **engem**, *
szent lelkedet ne **vond** meg **tőlem**!
- ¹⁴ Add vissza nekem üdvösséged **örömét**, *
és készséges lélekkel **erősíts** meg **engem**!

- 15 Hadd tanítsam útjaidra a bűnösöket, *
 hogy hozzád térjenek az istentelenek!
- 16 Szabadíts meg a vértől, Isten, szabadító Istenem, *
 hogy nyelvem ujjongva hirdesse igazságodat!
- 17 Uram, nyisd meg ajkamat, *
 hadd hirdesse szám dicséreted!
- 18 Hiszen nem kedveled a véres áldozatot, *
 ha égő áldozatot hozok, nem tetszik neked.
- 19 Isten előtt kedves áldozat a megtört lélek, *
 a töredelmes, alázatos szívet, Isten, nem veted meg.
- 20 Tégy jót, Uram, jóságodban Sionnal, *
 hogy felépüljenek Jeruzsálem falai.
- 21 Akkor majd kedvedet leled az igaz áldozatban, †
 ajándékokban, egészen eléggő áldozatokban; *
 Akkor majd fiatal bikákat tesznek oltárodra.

ram, bizonyulj i-gaznak beszédedben, és i-gazságosnak í-té-le-tedben. 🕯️ 🕯️

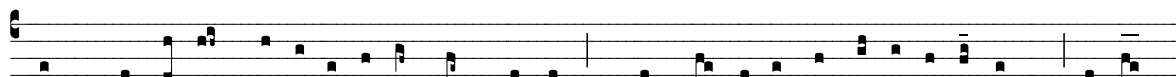
Verzikulus

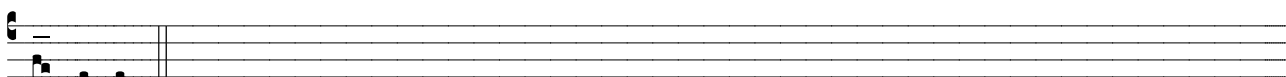
∇. Még jó barátom is, a-kiben reméltem, ✠. a-ki kenyeremet ette, fel-emelte sarkát ellenem.

Benedictus

A 15. gyertyát egy ministráns leemeli és a nép felé fordulva kezében tartja, de nem oltja el!

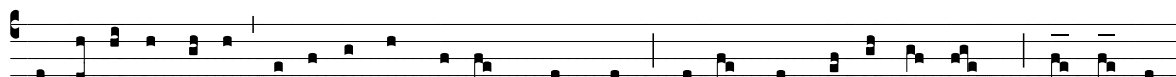

rá-di-tor autem dedit e- is signum, dicens: Quem oscu-la-tus fu-e-ro, ipse est, te-né-

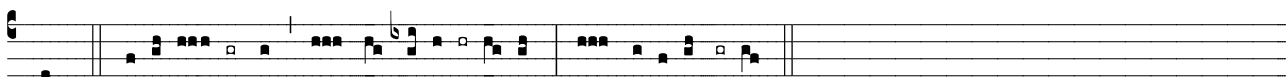

te e-um.

vagy

z á-ru-ló pedig, je-let a-dott nekik, mondván: »A-kit megcsóko-lok, ő az, fog-já-tok

el!«

Lk 1,68-79

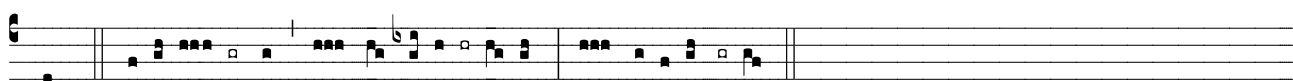
- †⁶⁸ »Áldott az Úr, IzraeI Istene, *
 mert meglátogatta és megváltotta az ő népét.
- 69 Az üdvösség jelét támasztotta nekünk, *
 Dávidnak, az ő szolgájának házában,
- 70 amint megmondta szentjeinek ajkával, *
 ősidőktől fogva prófétái által.

- 71 Megmentett minket ellenségeinktől, *
és mindazok kezéből, akik gyűlölnék minket;
- 72 hogy irgalmasságot cselekedjék atyáinkkal, *
és megemlékezzék szent szövetségéről,
- 73 az esküről, melyet Ábrahám atyánknak esküdött, *
hogy majd megadja nekünk,
- 74 hogy ellenségeink kezéből megszabadulva, *
félelem nélkül szolgáljunk neki,
- 75 szentségben és igazságban színe előtt *
életünknek minden napján.
- 76 Téged pedig, gyermek, †
a Magasságbeli profétájának fognak hívni: *
mert az Úr színe előtt fogsz járni, hogy előkészítsd az ő úttját,
- 77 és népét az üdvösség ismeretére tanítsd, *
bűneik bocsánatára,
- 78 Istenünk mélységes irgalmából, *
amellyel meglátogatott minket a magasságban felkelő,
- 79 hogy fényt hozzon azoknak, akik sötétségben és a halál árnyékában ülnek, *
s hogy lépteinket a békesség útjára igazítsa».

A templom világítását leoltják.

z á-ru-ló pedig, je-let a-dott nekik, mondván: »A-kit megcsóko-lok, ő az, fog-já-tok

el!«

A ministráns az oltár mögé viszi a gyertyát és elrejtí az. Mindannyian térdre borulnak.

Kyrie puerorum

gyermekek

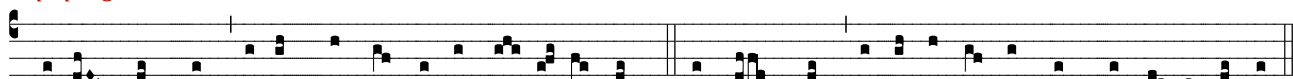
diakónusok

y-ri-e lé-i-son. Christe lé-i-son. Ky-ri-e lé- i-son. Uram, ir-galmazz nekünk.

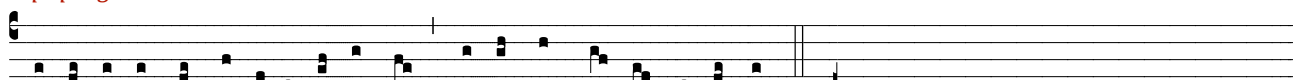
papság

énekes kar

Jézus Krisztus, a-ki szenvedni jöt-tél é-rettünk: Úr Krisztus, a-ki engedelmes volt a ha-lá-lig.
Kyrie... Uram, irgalmazz...

papság

A-kiről a pró-fé-ci-a jövendölt: ha-lá-lod leszek, ó ha-lál! Kyrie... Uram, irgalmazz...

papság

A-ki a kereszten kitárt karokkal mind a százado-kat magadhoz vonzod: Úr Krisztus, ...
Kyrie... Uram, irgalmazz...

papság

Az é-let a kereszten halt, megsemmi-sült az al-vi-lág és a ha-lál. Úr Krisztus, ... Kyrie...
Uram, irgalmazz...

Ennek végeztével a pap koppant a könyv fedelén, mindenki feláll, a ministráns előhossa a gyertyát és visszahelyezi a tartóra.

Istenünk, téged szerető szívek élete és üdvössége, sokasítsd meg csodálatos kegyelmi ajándékodat bennünk. Szent Fiad halálában biztos reményt adtál hitünk beteljesedéséhez, segíts, hogy feltámadásának erejéből eljussunk örök célunkhoz. Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

Ámen.